

Мунофиқларга энг оғир намоз

17:30 / 17.10.2021 2429

مَلَسَ وَهَيَّجَ هَلَلِ الْيَلَّصِ هَلَلِ الْوَسْرَ نَأْهَنْ هَلَلِ يَضْرَ عَزِيْرَهُ يَبْأَنْ
يَلَّصِي الْجَرَّ رُمَّأَنْ أْتَمَمَهُ دَقْلَ: لِقَافِ تَأْوَلِّصِ لَضَعَبِ يَفِ اسَانِ دَقَفِ
أَوْقَحِّيْ فُ مَهَبِ رُمَّأَفِ، أَهَنْعَ نَوْفَلَّخْتِي لَجَرِ يَلِّ فَلَخْأُ مُثِّ سَانِ لِبِ
أَنْ يَمَسَ أَمْطَعِ دَجِي هُنَّ أَمْ دَحْأَ مَلَعِ وَلَوِ، مَهْتِ وَبِيْ بَطْحِ لِمَزْحِ مَهْيَلَعِ
هُسْمُ خَلِّ هَاوَرِ، عَاشَ لِي نَعْيِ أَدِيْ شَلِّ

هُوَ الصَّوْءُ عَاشَ لِي هُوَ الصَّوْءُ نِي قِفَانُ مَلِّ يَلَعِ هَالِصِ لَقُتْأَنْ نِي: هِيْ أَوْرِيْ وَ
رُمَّأَنْ أْتَمَمَهُ دَقْلَوِ، أَوْبَحِ وَ لَوِ أَمْ هَوْتْ أَلِ مَهْيِ فِ أَمْ نَوْمَلَعِيْ وَ لَوِ، رَجْفَلِ
يَعْمِ قَلْطَنْ أُمَّثِّ سَانِ لِبِ يَلَّصِيْ فِ الْجَرِّ رُمَّأُمَّثِّ، مَقُتَفِ هَالِصِ لِبِ
مَهْيَلَعِ قَرْحُفِ هَالِصِ لَانِ وَ دَهْشِيْ أَلِ مَوْقِ يَلِّ بَطْحِ نَمُ مَزْحِ مَهْمِ لَجَرِ
رَانِ لِبِ مَهْتِ وَبِيْ

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулulloҳ соллаллоху алайҳи васаллам баъзи намозларда бир қанча одамларнинг йўқ бўлганини билиб:

«Батаҳқиқ, мен бир кишини одамларга намозга ўтиб беришини, намозга келмай, орқада қолаётганларга ўзим бориб, уларнинг уйларига ўтин боғламларини қалаб туриб, устидан ёқиб юборишларини амр қилишга

қасд қилдим. Агар бирлари семиз гўштли суяк топсалар, унга ҳозир бўлар эдилар», дедилар. Яъни, Хуфтонга, демоқчилар.

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бошқа ривоятда:

«Мунофиқларга энг оғир намоз Хуфтон ва Бомдод намозларидир. Агар у иккисидаги нарсани билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар. Батаҳқиқ, намозга амр қилиб, у қоим қилинганда бир кишини одамларга намоз ўқиб беришини буюриб, сўнгра ўзим ўтин боғламларини кўтарган одамлар билан намозга ҳозир бўлмаган одамларнинг олдига бориб, устиларидан уйларига ўт қўйиб юборишни қасд қилдим», деганлар.

Шарҳ: Ушбу ҳадиси шарифдан жамоат намозига бормаслик қанчалар ёмон эканлиги кўриниб турибди. Акс ҳолда Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам ундайларни уйига қамаб туриб, устидан ўт қўйиб юборишга қасд қилмас эдилар. Хуфтон ва Бомдод жамоатларига ҳозир бўлмаганлар бир ўринда мунофиқ деб аталиши ҳам жамоат намозининг шариатимиздаги аҳамиятини кўрсатади.

Шунингдек, Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг «Эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар», дейишлари ҳам қаттиқ гапдир.

Буни Хуфтон ва Бомдод намозларини жамоат билан ўқиганларга бериладиган савобни билганларида ёхуд бу икки намоз жамоатини тарк этганларнинг гуноҳи ва унинг оқибати нима бўлишини билганларида, эмаклаб бўлса ҳам келар эдилар, деб тушунмоқ лозим.

«Ҳадис ва ҳаёт» китоби асосида тайёрланди